

קצרת הסדר

מסמלת את בית המקדש שחרב,
ולכן אין אוכלים את אשר עליה.

שלוש מצות

מסמלות את אחדות האמה על 3
חטיבותיה המסורתיות - כהן, לוי,
ישראל.

כרפס

כרפס הוא שם
פולל למיני הירק
שאוכלים בליל הסדר.

מימלח

רמז לדמעות, כסמל לשעבוד המד
או כזכרון למעבר ים סוף, שמימי
מלוחים.

סמלי חג הפסח

ת כ נ י ת ל פ ס ח

יום ב' 5.4 - ס ד ר ל י ל פ ס ח

יום ו' 9.4 - ע ר ב ש י ר ה ע ס ל ו ל י ק

יום שבת 10.4 (בבקר) ע פ י פ ו נ י ד ה

יום א' 11.4 - ה צ ג ת פ ר י ע ט ו ו ב י מ ו י ו ש ל ג' ו ר ג' י

יום ב' 12.4 - ' ע ו מ ר ' ב מ ש ק י ל ד י מ

מוצאי החג - מ י מ ו נ ה .

ח ג ש מ ח !

ש י ע ו ר י מ ב " ק ב ל ה "

מפי יובל כהן אושרוב.

מפגש ראשון יתקיים ביום רביעי 7.4

א"י די חול המועד פסח -

במועדון החברים בשעה: 19.30

בדבר שאלות ניתן לפנות אל:

תמי סולומון - 069

מיכל עדר - 080

ימי הולדת

4.4. דנה אגס

בוני מילר

רבקה מימרן (נכדה לבית נמנוב)

5.4. אריה וולפין

הרי ליפשיץ

לירון גינת

מיכל בן-חיים (נכדה)

טל עדר (נכדה)

שושי סובג

6.4. גיורא שינגזיכט

יניב בן-יהודה

7.4. דניאלה טלברג

פרנסס פלסר (נכדה לריני טנא)

חלומי מעין טרטיף (נכדה לבית מעין)

ריי מילר בן-חיים (נכדה)

8.4. חגי ריפקינד

דוד יהודה

9.4. שמעון שינגזיכט

דניאלה גנסלב

אהרון כהן.

10.4. רותי ג'קסון

יוני ליפשיץ

רתם פוקס

אתי ויטהם

מר ישראל וייס

* מזל - טוב *
* אילת ראבנר *
* חובקים בת *
* נכדה: לפס וינקל *
* תרבו נחת *

מה נשמע ?

קשה קשה מבחינה לאומית וקשה מבחינה אישית. איך עוברים מאבל לשמחה ומחושך לאור? והנה בלוח המודעות ממש צמוד למודעת האבל על פטירתה של חברה שעשתה עם חלק מאיתנו כיובל שנים של דרך משותפת, מתונסס הפתק הכחול, המבשר על הולדת נציג נוסף של הדור השלישי בקבוצנו. היש דרך יפה יותר לסמל את הזרם המתמשך של החיים?

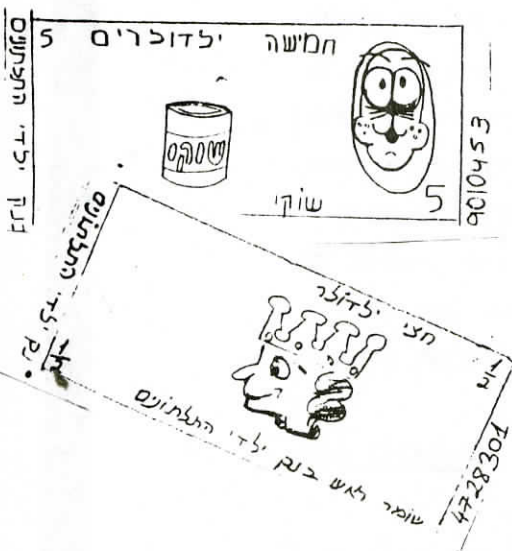
* גם במופע המלהיב של ה"ביג בנד" הצעיר מכפר סבא היה מן ההמשכיות. המנצח, עפר פרנק, צועד בהחלט בעקבות האבא, ג'וני, שעדיין מלהיב אותנו מפעם לפעם ב"ברבר שופ קוורטט" ובעקבות הסבא, מר אמיל פרנק, שהיה בעל-התפילה שלנו במשך שנים רבות. ממקור ראשון נודע לי שעפר התרגש לא מעט לפני הופעת הבכורה שלו בבית - אז, עפר, תדע לך, שהתרשמנו ונהנינו, ואפילו אני נשארתי עד הסוף.....

* עדיין בתחום האמנויות - "בזוית ישרה - מחזור של מרובעים". כך קרא דודו להצגה שכתב וביים למסיבת סיום י"ב, בבי"ס "הר וגיא". "כאלף ומשהו אנשים ראו את המופע בשלוש הופעות" מספר דודו "והיה מאד מאד מוצלח. - יהודה לוי (הגושרים) כתב את המוסיקה והכוריאוגרפיה עוצבה בידי אריאלה פלד (משגב עם). -נהניתי מאד לעבוד איתם".

* בחוגי ראש פינה לילדים התקיימה תחרות ריקודי ג'ז לגילאי כיתות ג' עד ט' - הזוכות במקום הראשון הן; מירית קוניגיס (ו') ודנה ויטהם (ז'), שתכננו גם את הכוריאוגרפיה בעצמן, בנוסף לכבוד זכו גם בבגד ריקוד כל אחת. - בנות יפה מאד, ותמשיכו ככה.

* התחיל "החופש השני הכי גדול של השנה" ואיתו נכנסו לפעולה מואצת המטפלות והמדריכים, כדי שלא יהיה, חס וחלילה רגע משעמם. צילה ארגנה (בעזרת רבים וטובים) "שוקי" לתלוננים הצעירים,

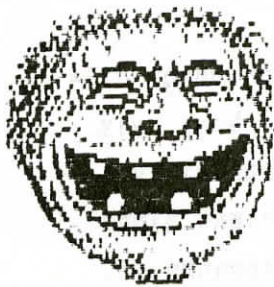
ובתור "עיתונאית" הוזמנתי לסייר. מסתבר שלא רק המבוגרים לומדים על "מרכזי רוח" גם מעבירים את המסר לדור הצעיר. הילדים הקימו "דוכנים" לממכר ממתקים ומאפה, וצעצועים ומשחקים שכל אחד הביא מהבית. חולק כסף מהקופה (ראה דוגמה), והפעילות היתה ערה. "שלטו ממש חוקי השוק" מציינת צילה. - היו עליות מחירים, והוזלות לפי הביקוש וההיצע - ילדים לקחו הלואות מהבנק, והיו גם כאלה שהביאו מחסכונות השנה שעברה. - היה מצחיק לראות את הבנות הקטנות הולכות עם כסף ושקיות (לכל אחד חולקה שקית קניות!), שוקלות אם לקנות צעצוע לאח הקטן או שקית גרעינים נוספת. - במו עיני ראיתי גם "שוד-בנק" שביצעו גדולים מהנעורים שלא השתתפו באפן רשמי..... יש עתיד!

* מורות ביי"ס "מבוא הגליל" זכו השנה לטיול שנתי. בילו יומיים קסומים בירושלים ואחרי לא מעט הרפתקאות חזרו הביתה בריאות ומרוצות. (פרטים אצל המשתתפות).

* אחרי שרות נאמן וממושך מסיימת המדפיסה הקבועה של "דבריי", צביה קוניגיס, את עבודתה. צביה תצליחי בהמשך הדרך - (תודה רבה ! צביה).

* המחליפה בהדפסה תהיה אילנה רוז. מאחלת לכולנו חג נעים ושלו. אנר

פזמון פזמון

חממה, חממה, חממה

בעקבות קריאתו הנרגשת, אם כי היא ידענו, של ראש ממשלתנו האנליטי
וסמוק הלחיים, לבני הנוער להצטייד באלות - אם כי ברור שלאחר שתלמיד יר-
סק בנבוט את גולגלתו של מחבל פלשתיני, כפי שקרה בבית הספר בירושלים,
ראש ממשלתנו וודאי יכחיש שנתן את ההוראה ובעצם רק התכוון למשהו אחר...
ולהתאמן בכפ"פ כמו בימים עברו, הוחלט בלשכתו לקרוא להקמתה מחדש של
חבורת חסמבה המהוללת, שידעה בעבר באמץ לב יהודי גאה להתגבר על כל אר-
לנו טפו טפו טפו....

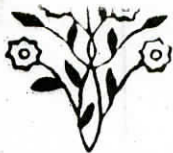
בקבינט המדיני בטחוני הוחלט לפנות אל כל סוכני המפלגה בכל רחבי הארץ;
כדי לאתר מועמדים מתאימים. שר הקליטה הציע ברוח התקופה לצרף לחבורה גם
את סשה - עולה מובטל מרוסיה, ומביסו האתיופ, כי מנשה התימני כבר מסרב
לעשות את כל העבודה השחורה...

שר הפנים הפר את שתיקתו והציע לצרף חרד חוזר בתשובה, שעיקר משימתו תהיה
חילוץ חברי ש"ס מבית האסורים של הכופרים גאורגים. משהו מבין השרים אף
מציע לצרף נציג של מחנה לוי רק בשביל לעצבן את ביבי נתניהו...
הישיבה הסתיימה בקריאת הקרב המפורסמת חסמבה, חסמבה, חסמבה ושלחו את
שר המשטרה להודיע בחיור מבוויש לציבור שהממשלה החליטה על סדרת פעולות
שיביאו סוף לשפיכות הדמים. אשר שחל הוסיף שטרנר הוא סתם גמד מגעיל, אבל
הוא לא יכנס להשמצות אישיות.

עצה (ובחינם)

"..... מדבר שחל תרחק...." (פרטים נוספים; י. טרנר)

אבי ר.

צמחי מרפא - אנחנו על המפה

לפני שבוע התקיים סימפוזיון בין לאומי בנושא צמחי מרפא - לא בפריז ולא בניו-יורק או לונדון - אלא בטבריה!

לקחו בו חלק מעל 150 משתתפים מ-35 ארצות שונות. רוב המשתתפים היו אנשי מחקר ומדע, כולם קשורים באופן זה או אחר לנושא הרפוי באמצעות צמחי מרפא.

משך 4 ימים התקיימו הרצאות על נושאים מעניינים ביותר כמו צמח חדש שהוכח כי הוא מרפא סוגים מסוימים של סרטן, הקשר בין יין אדום לבין אחוז נמוך של התקפי לב בצרפת וכמובן ה-FEVERFEW (בן-חרצית) הידוע והיקר לנו.

נתנו לנו הזדמנות לפרסם את המוצרים שלנו במחיר מיוחד, אבל עמדה בפני בעיה - איך להופיע עם פוסטר איכותי, שיתחרה בכל החברות הגדולות ובתקציב הבלתי מוגבל שלהן. ובכן, לחברות גדולות אלה אין שום תקציב ששווה את הנשק הסודי של כפר הנשיא: מרק'י! מרק'י הכין פוסטר נהדר (מי שרוצה לראות - הוא נמצא במשרד שלי), ובנוסף צייר ציור יפה של צמחים, שקישט ברושור שקיבל כל משתתף יחד עם דוגמית של FEVERFEW. דרך אגב, השם של הענף המתפתח הוא GALILEE HERBAL REMEDIES, מיותר לציין כי לאחר הכנס אין אחד שאינו מכיר את החברה.

משך הסימפוזיון דובר רבות על עתיד ענף צמחי המרפא והתנופה שהוא צובר בעולם. אין ספק כי נפתח בפנינו פוטנציאל שוק גדול מאד, שילך ויגדל עוד יותר בשנים הקרובות.

אם כך, האם מובטחות הצלחת וריווחיות הענף בכפר הנשיא? בוודאי שלא.

ישנם מתחרים רבים בעולם, והדרישה לאיכות המוצרים גדלה כל הזמן. יש צורך בתעודות אנליזה וספציפיקציה, וישנה דרישה לחומר שגדל בשיטה האורגנית.

עצם העובדה כי התחלנו עם מוצר אחד, ה-FEVERFEW, עם רמת חומר פעיל גבוהה במיוחד, בוודאי מתאימה לכיוון שבו השוק הולך. אם נוכל לגדל עוד מספר צמחים באותה הצלחה, כי אז יש לנו בהחלט סכוי לענף מוצלח וריווחי.

השלב השני יהיה תוספת ערך מוסף למוצרים, והכוונה היא לא רק להיות ספק של חומר הגלם, אלא להמשיך את שלב הייצור ואולי אפילו עד שהוא מוכן למדף. בשלב הראשון אנחנו עובדים בשיתוף עם המכון הוולקני, במטרה לפתח שיטות גידול ומבחר של צמחים.

הצוות הקטן, אבל המחוייב כולל את הרי וברנדה, תמי סולומון ואנוכי. אני מקווה כי בקרוב מאד נזדקק לרבים נוספים על מנת לספק הזמנות שתגענה מכל העולם!

רוי ב'

י"ג ניסן תש"ס (1980) -
גב' לילי מריאנובסקי

זכרון

מדינת ישראל

משרד העבודה והרווחה

האגף לשרותים אישיים וחברתיים

השרות למען הילד

חברים שלום,

יש ילד שמחכה לכם ואתם לא יודעים עליו!

אנחנו פונים אליכם בשמם של אותם ילדים שאינם יכולים לגדול עם הוריהם.
ילדים שהחיים לא הטיבו עימם. ילדים אשר עברו חוויות קשות ומבקשים
היום לפתוח דף חדש ולזכות ככל הילדים בבית ובמשפחה.

אנו זקוקים למשפחות המגדלות ילדים בביתם. משפחות שכבר התנסו בגידול
ילדים שבגרו, משפחות שעדיין לא התנסו בגידול ילדים ובלבד שתהיינה
משפחות עם לב רחב, רגישות לצרכיהם של ילדים ונכונות לתת מעצמם.

אם אתם מוכנים לשמוע פרטים נוספים אנא פנו טלפונית לאחת מאתנו.

נחמה טל
השרות לילד
(02) 708177(8)

רותי ברוך
בית השיטה
טלפון (06)536680

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע 2, הגליל העליון טל. 06-943611 פקס. 06-943637

לכבוד

יהודה יניב, מנכ"ל

"בזק"

רח' הפלמ"ח 100

צפת 13200

הנדון: התקנת טלפון ציבורי בצומת ראש-פינה - כפר הנשיא טובא זנגריה

בהמשך לשיחתנו מהיום, אני מודה על טיפולך בהכנות לקראת ביצוע הטלפון הנידון
ובהמשך התקנתו.

בברכה,

ראובן אריאל
מ נ כ " ל

העתק: מזכירות קבוץ כפר הנשיא

מפת ממשל ...

אם בכתבה הקודמת על מסעותיו של מופטי התרכזנו בעיקר, בענייני עסקים, נביא לכם הפעם התרשמויות כלליות יותר וגם מעט מהרפתקאותיו של שליחנו במזרח;

"הרחוב הראשי בבומביי מזכירה קצת את נצרת, עם בניינים של 2-3 קומות. ישנם מספר בניינים רבי קומות - של מלונות פא. וקברות תעופה. החנויות הן ברמה וב- סגנון של שוק הפשפשים. הייתי זקוק לחולצה והלכתי לחנות בגדים ששם תפרו לי חולצה לפי מידה תוך יום, עבור \$4....

....נסעתי יום אחד למרחק של 120 ק"מ, בכביש צר כמו הכביש מכאן לטבריה, בערך, אבל במצב פחות טוב. הנסיעה ערכה כ-4 שעות - בעיקר בגלל הפרות והעיזים שח- סמו את הדרך בכל כפר וכפר. כזכור, הפרות הן קדושות ואסור לגרש אותן - גם בתוך בומביי ... עברנו שם בעונה של קציר הכותנה, המתבצע, כמובן, בידיים. היבול, נאמר לי, כ-50 ק"ג לדונם. את הקש אוספים בחבילות והוא משמש חומר בע- רה. אין יודעים שם מה זה טרקטור - כל העבודה נעשית על ידי שוורים. ... בכל הערים נתקלים בפרשטי יד על כל צעד ושעל - כולל ילדים. כשאתה נוסע בטקסי ועוצר באור אדום, המונים "מתנפלים" על המכוניות. אפשר תרים את השמ- שה", יעץ לי הנהג.

... רק בערים הגדולות ביותר תמצא מלונות ברמה בין-לאומית. בשאר המקומות גם הטובים ביותר הם ברמה, נגיד, בינונית, אבל בעשירית המחיר! (\$14 ללילה בהשוואה ל- \$170 בבומביי).

בעיירת שדה הזמינו אותי המהנדסים לארוחה בבית מלון. לתדהמתי אכלו כולם - בידיים! יותר נכון ביד אחת, ובסוף הארוחה בא מלצר עם קערת מים לטבילת היד. גם הנשים השתתפו בארוחה. ודרך אגב, רוב רובן של הנשים, במיוחד בדרום, עוטות את התלבושת הלאומית, הסארי - גם אלה שעובדות במשרדים ובעבודות כפיים. ורבות מהן עובדות. הבעלים שולחים אותן לכל עבודה קשה בבניין, בכבישים, וכן, גם בבית יציקה. הסיבה שמעסיקים אותן, שזאת העבודה הכי זולה...בכל מקום ישנן מזרקות לשתיה - יופי! אבל הזהירו אותי אזהרה חמורה שמים אלה לא מתאימים לאירופים, אלא להודים בלבד. גם מקדשים ומקומות תפילה בכל מקום, אבל המשכילים התרחקו מהדת. שומרים על מסורת, חגים וכו', אבל הם לא קנאים. ישנו בהרדו מעוט גדול של מוסלמים, כ-100 מליון, אבל לא יצא לי להיפגש עם אף אחד מהם....

....בשבוע האחרון הייתי ברצ'קוג' - כ-600 ק"מ צפונה מבומביי. לאור הנסיון הקודם עם הרכבת החלטתי לחזור בטיסה. הגעתי לשדה התעופה ואמרו לי שיש איחור. נו טוב, חברת תעופה הודית. כל פעם הודיעו על עוד חצי שעה של איחור. בסוף הגיע המטוס וכשחקרר את הטייס על סיבת האיחור אמר: Better you don't ask (מוטב שלא תשאלו). הסתבר שהיו מהומות בבומביי עם פיצוץ בבורסה ופצועים רבים! ב-4.00 אחה"צ יצאנו, ראני כבר במתח כי הטיסה שלי הביתה היא ב-2.00 בלילה! נחתנו בבומביי, והכל משותק. מאות מוניות ממתינות בשורה. עברתי מנהג לנהג וניסיתי לשכנע אותם לקחת אותי העירה והתשובה אחידה: NO SIR בסוף מצאתי אמיץ אחד שהסכים, עבור מחיר כפול, לצאת לדרך. פקקי תנועה בכל מקום, שוטרים מנסים להשתלט. גם הצבא עם טנקים נכנס לתמונה. הנהג נסע ברחובות צדדיים, אך גם שם פחד מוות - ההמון התחיל להפוך מוניות.... אחרי שעתיים, בחושך, הגענו למלון.

הזהירו אותי שכדאי להגיע לשדה התעופה לפני החושך... טוב, זה כבר לא יהיה אבל הגעתי. שדה התעופה פרמיטיבי, בכל מקום שוכבים אנשים, מכינים אוכל, ישנים... בין המבנים שפוצצו גם חברת התעופה ההודית, והיא יצאה מכלל פער-לה. מחכים כמו עדר כבשים להודעה הבאה.

סידורי הבטחון חמורים מאד. החרימו שתי בטריות של מכונת גילוח שהיו אצלי (אח"כ זרקו אותן לפח האשפה).

על כרטיס העליה למטוס החתימו אותי 4 פקידים שונים. סוף סוף המראנו - בדרך הארוכה הביתה, דרך אירופה כמובן, כי המסלול הקצר לישראל חסום לנו.

לסיום - ישנן אפשרויות אדירות של קשרי מסחר עם הארץ הענקית הזו, ונראים הסימנים הראשונים. פלסטו-גבת מקימים מפעל משותף הודי/ישראלי ראשון, לציווד השקייה. יש תכנון לךשת שטחים עצומים.

אנחנו בודקים אפשרויות למכירת מפעילים. אני משוכנע שהשותפות תלך ותגדל - בשני הכיוונים.

מ ר פ ת י

=====

מענק הרכב

למסגרת כלי הרכב נכנסו שני כלי רכב חדשים

1) סוברו כחול אוטומטי - 41-227-03

2) פולקסווגן טרנספורטר בצבע כחול כהה 13-836-07

א- בסוברו הכחולה האוטומטית יש כמה הבדלים מיתר מכוניות הסוברו;

1- הגה כח

2- כסא נהג אורטופדי סוברו.

3- בכסא האחורי רק המשענת מחולקת לשני חלקים.

ב- בפולקסווגן הכחולה כהה יש ביטחונות נגד גנבה. כאשר באים להתניע

את המכונית נדלקת בצד שמאל מנורה אדומה קטנה לא בלוח השעונים -

חייבים להכניס את הביטחונות לחור הנמצא מתחת למנורה האדומה ואז

הנורה האדומה מפסיקה את פעולתה ולאחר מכן אפשר להתניע את המכונית.

שימו לב; המנוע לא יניע אם לא תשתמשו בביטחונות.

תודה -

נ ח מ ז.

=====

התקנת משקופים (בבתי ה-54 מ')

כפי שידוע, קבלנו השנה כסף (השקעות חברה) להתקנת משקופים בבתי 54 מ'.
לאחר התלבטויות רבות, החלטנו שאנו נבצע את העבודה לפי צורך, ז.א. הבתים
שנמצאים במצב הגרוע ביותר יבוצעו קודם.

ההחלטה תהיה של הדולד ושלי.

החברים מתבקשים לקבל בהבנה ובאורך רוח את כל ההחלטות שתקבלנה.

תודה - אביבה

איזה מין של או נסיון!
בהזדמנות אופור!

בסוף מיליונים
זקני מאריאם?

רשמים מהכלא - חלק ב'

גיוס העברה ללול

מסתבר שזה שאתה במילואים לא מונע ממך לקבל מסידור העבודה (הפעילות) גיוס העברות ללול. במה דברים אמורים; העצורים במתקן מגידו זכאים ל- ביקור משפחתי אחת לכמה זמן. לצורך קיום הדבר נבנתה סככה סגורה עם ג- דר הפרדה כפולה בה נפגשים העצירים ובני משפחותיהם. אנחנו, המילואים- מניקים, מעבירים את העצירים מהמכלאה לאותו מקום שזכה לכינוי "לול" והסיבה לכינוי זה היא פשוטה בתכלית. תארו לעצמכם 30 עצירים אשר נפ- גשים בו זמנית כל אחד לפחות עם שניים מקרוביו, כלומר לפחות 90 איש אשר מדברים בבת אחת... קצת דומה לשיחת קבוצה בזמנים שעוד הגיעו 90 איש לשיחות קבוצה...

השעון דופק - זמן הביקור הוא כחצי שעה - כולס מדברים והרעש הוא ב- דיוק כמו לול בשעת משלוח...

הקולות צורמים, המראות קשים, אתה רואה ילדים קטנים שצריכים לראות את אביהם מבעד לרשת כפולה, בלי יכולת לגעת, לחיבוק, נשיקה - אבל ש- ניה לאחר מכן אתה חושב על ילדיו, יתומיו, של אורי מגדיש ז"ל ואתה יודע שהם לא יזכו יותר לראות את אביהם לעולם, וחוסר האונים הזה מ- ביא אותך לחכות בקוצר רוח לצלצול הפעמון המודיע על סיום הביקור - גיוס - להפעם...

פרקליטי אל, אי

כשהייתי בשלב הטירונות, כדי להגביר את החרדה ובכלל, נהגו לערוך לנו משפטי 'כאילו' למען יראו ויראו. עבירות חמורות משקל כמו אי חבישת כו- מתה וכו', זכו לעונשים מתאימים - כמו מאסר עולם (ריתוק שבת), שאותם ניתן היה להמיר בעבודות רס"ר, עונש חמור לא פחות... לפני המשפט הרס"ר היה מדויע לנו חגיגית; "זכאי לא תצא" כך שהכל נשאר פחות או יותר לשי- קולו ומצב רוחו של המג"ד באותו זמן, וכמה התפללנו שאשתו היתה "נחמדה" אליו בלילה הקודם...

אחד התפקידים שלנו בשירות מילואים זה הוא להעביר את הכלואים לדיונים המשפטיים הנערכים בענינם בנפות השונות. (רוב הכלואים במגידו הם לפני משפט) התסריט במשפטים אלה כמעט קבוע. פרקליטי הנאשמים - להלן פרקליטי אל, אי כלומר "לא אשמים", תמיד באותם נימוקים שמרשיהם לא אשמים, אלא הנסיבות, המצב, זה שמסר את העדות וכו', עושים הכל כדי לדחות ולמשוך את המשפט ככל שאפשר, מתוך כמה הנחות יסוד מוצקות למדי; כל הופעה בבית המשפט מקנה לנאשם "יום טיול" מחוץ לכלא, ופגישה שלא מן המניין אם בני משפחתו ואזור מגוריו, בצד הכנסה נוספת כמובן לפרקליט עצמו.

כ"כ, תמיד יש סיכוי שתגיע איזו מחורה כלפי הפלשתינים, ותמיד יותר קל לשחרר עצור שישב כבר כמה חודשים טובים לפני המשפט, ממי שכבר נגזר דינו, כלומר שמשאירים איזה "מלאי - מחורות" לכל מקרה וחץ מזה

מכיוון "שזכאי" אף אחד לא ייצא אז להישאר בכלא

מגידו הוא ברוב המקרים הרע במיעוטו עבור מרבית הכלואים, ובעובדה זאת גם הם עצמם מודים, אם כי כמובן שלא בפה מלא ובאופן רשמי. כולס משחקים את תפקידם - הכלואים, הפרקליטים, המערכת הצבאית - בנאמנות עד לפרק הבא.

החיילים, הולכים הולכים בדרך

אי-אפשר לסיים דשימה כל כך ארוכה (כמעט כמו המילואים עצמם) בלי לכתוב מספר מילים עלינו, החיילים. כלל ידוע בצה"ל קובע שכל חייל עם התייצ- בותו בפתח הבסיס הרפך בבת-אחת "ל"חלע" כלומר; חרמן, רעב ועייף (לאן דווקא בסדר הזה...אצל פלוגות בהגמ"ר עולה וכולטת תכונה נוספת; "תחמן" (שלא לומר במילים לא עדינות שקרן, מספר סיפורים) אנשים שולפים מעמקי עברם כל תירוץ, כל פציעה ישנה ולו מעקיצת יתוש, כדי לזכות בעוד "גימל" או פטור משמירה זו או אחרת. כדי לקבל פרופיל 97 אחד, אתה צריך להעמיד את החבר'ה בשלשות...כמו כל דבר בצה"ל (תודו שחיכיתם למשפט כזה) מתחלקת הפ- לוגה לשלוש תת-קבוצות;

הקצינים - שנדרשים למינימום שבמינימום, ומצליחים לעשות את משימתם על הצד הטוב ביותר... שהחלק המתיש מבחינתם הוא הנסיעות הלך ושוב לבסיס...

הקבוצניקים - שרגילים לעשות מה שאומרים להם, לבכות ולקטר בשקט באוהל ב- נס לבין עצמם.

שאר העולם - כלומר מושבניקים ואחרים מהאזור ובכלל, שצורפו שעושים מה ש- אומרים להם, אבל מקטרים בקול רם, מבחינת אס זה לא יעזור, זה לא יזיק, ובדרך כלל זה עוזר...

ככלל בטוחני שרובם ככולם נראים יותר טוב על טרקטור ומזמרה ביד מאשר במדים עם נשק, ובכל זאת "לבבות" יותר מחודש במחיצתם זה לא דבר שהייתי ממליץ עליו, אפילו אם היו מחלקים זאת בחינם...

אבי ר.

נ.ב. כשהרשימה הזאת תתפרסם אני מקווה להיות כבר לאחר שירות המילואים (ולכן אני מעז לכתוב את הדברים...) ואם לא יהיו אירועים חריגים תהיה זו רשימה שניה ואחרונה (להפעם) הדברים נכתבו בשעת שמירה (לא צריך לגלות לכולם ששברתי שמירה) ונכונים "נכון לעכשיו" לצו- רה שבו אני ראיתי את שירות המילואים הנ"ל בלבד. ואם הגעתם לקרוא גם את השורה הזק, סימן "שעברנו את פרעה" - נעבור גם את זה"...

=====

איכות הסביבה בכ"ה

לחברים שלום.

לאחרונה התחלנו בבניית תכנית והעלאת מחשבות בנושא האקולוגיה ואיכות הסביבה בכפר הנשיא. בארץ עלתה המודעות לנושא - בעיקר בשנה האחרונה, וחומר מדעי רב מופיע גם באמצעי התקשורת.

בחודשים הקרובים, ח"כ יוסי שריד עומד להעלות בפני הכנסת הצעות לחוקים חדשים, הכוללים הפרדת פסולת במקור, אתרי פסולת מרוכזים, פיתוח התעשייה למיחזור וכד'.

משרד החינוך הכניס את הנושא לתכנית הלימודים.

חשבנו על מספר דרכי פעולה בכפר הנשיא, ובקרב נביא תכנית למזכירות. כמו כן, פתחנו במגעים עם גורמי חוץ לגבי מיחזור ואיסוף חומרים שונים כגון: נייר, פלסטיק, זכוכית, קומפוסט וכד', וכן לגבי נושא החינוך.

בארץ, הנושא עדיין בחיתוליו וכלל לא מאורגן. למרות זאת, לפי דברי המועצה, הגליל עומד לקחת חלק גדול בפיתוח הנושא בשנים הקרובות, כולל תעשייה חדשה.

בקשתנו מהחברים היא כי יתחילו לחשוב על הנושא, ויתנו לנו רעיונות מעשיות במסגרת היומיום שלנו. ההצעות כוללות חינוך החברה כולה, חיסכון, מיחזור פסולת ומקורות אנרגיה.

אין כאן עניין של 'יפי נפש', אלא תגובה לבעיה אמיתית הנוגעת לעתיד שלנו, של הארץ ושל העולם כולו. בחברה הקיבוצית יש לנו אמצעים קלים יחסית להתארגן בנושא, והרווח יהיה כולו שלנו (אולי גם כלכלית).

ניתן לפנות לדבקה, אילנה פ', ברברה או אפרת אדלשטיין.

בית כפר הנשיא

אבל

על מותה של

חברתנו

ממייסדות הקבוץ

ג'ין ווטרמן

השתתפותנו

בצער המשפחה

לזכר ג'ין וטרמן

בעוד כמה חודשים תימצא בראש קבר זה מצבה פשוטה שתמסר למי שמזדמן פה ולמי שמתעניין במעט, פרטים על אשה, על אם, על חברת קבוץ שאיננה עוד: כאן נמצאת ג'ין וטרמן, לבית גרינוולד, שנולדה במאי 1921 ונפטרה במרץ 1993. עוד מצבה פשוטה בין הרבה מצבות פשוטות בסוף החיים כולם שווים.

מי שזוכר את ג'ין בוודאי יזכור אותה כפי שהיתה בצעירותה: אופה לחם במאפיה הרעועה שהיתה במנסורה, כן במנסורה, יחד עם אסתר סינה המנוחה. תחת גג פח לרהט לשו את הבצק וזיעת האפיים התערבבה עם הלחם שהיה טעים מאד.

איננו יודעים הרבה על חייה בגרמניה בה נולדה - המתעניין ימצא את קורות חייה בארכיון הקבוץ, אבל היא הגיעה לאנגליה קצת לפני פרוץ המלחמה וחייתה כנערה בודדה בארץ זרה. היא למדה מעט והתפרנסה כעוזרת בית. היא הרגישה, בימים שאחרי המלחמה, באנטישמיות של עקרות הבית האנגליות שעמדו בתור למ- צרך זה או אחר והאשימו את היהודים בכל החסר. ב- 1947 החליטה לעלות ארצה ונעזרה בדוד שחשב לשדך אותה עם בן משפחה שחי בקבוץ אי שם בגליל. השדוך לא יצא לפועל, אך ג'ין אכן הגיעה לקבוץ בגליל - כפר הנשיא. אחרי שהכירה חלק מחבריו במחנה המעבר בסן-ג'רוס, במרסיי, הפליגה איתם באניית המעפילים "ל נגב", והתקרבה אליהם במשך שנה במחנות המעפילים בקפריסין.

כאן הכירה ונישאה לפרנק ב-1950 ונולדו להם שלושה ילדים; שלומית, ארנון וחנן.

עבודתה כמחסנאית ילדים נפטרה כשמחלתו של ארנון הלכה והחמירה. היא התמסרה לו ובמשך תקופה קשה זו תמיד זכרה את עזרתם של בני כיתת "סנונית" - הכיתה של ארנון - שסחבו אותו לכל מקום.

היא היתה אמא דואגת ומסורה עד סוף ימיה. היא היתה אשה בעלת חוש הומור שלא עזב אותה גם בשעותיה הקשות. היא היתה אשה ישרה ונחשבה כחזקה. אם כי לקראת קץ ימיה כשמחלת הסרטן הלכה והתעצמה, ייחלה שהסרף יגיע מהר ככל האפשר. ג'ין היתה עוד דף בתולדות הישוב הזה. לא סתם דף אלא דף שכתוב עליו שמחה ועצב, דמעות וצחוק. אולי רק ביומה האחרון הגיעה אל המנוחה והנחלה. היא תחסר לנו ואין לנו מילים לנחם את פרנק בעלה, את ילדיה שלומית וחנן ואת נכדיה.

יהא זכרה ברוך.

אריק א.

את ג'יין היה קל לאהוב. היתה בה אופטימיות מתמשכת,
הומור בריא עם שמץ ממזריות, חוכמת חיים והרבה
אהבה.

ג'יין אהבה להתלונן בפני על כל מיני זוטות ובסוף
כשהיתה מסיימת עם התלונות, היתה יורדת על עצמה
בחינניות על התנהגותה וממהרת לשלוח אותי לדרכי
לפני שתמשיך -

כל כך אהבתי את התכונה הזאת שלה.
התכונה הזאת הולידה אשה אמיצה, חזקה ובריאה בנפשה
ומיום שאני מכירה אותה, וזה מיום ילדותי הקטנה -
היא לצד בנה וכמובן גם לצידנו שגדלנו יחד -
ואני מלאה בהערכה.

ג'יין ופרנק היו תמיד כמו "בני כיתה" התרגלנו
לנוכחות שלהם והם היו לחלק בלתי נפרד בשנות
ילדותנו ונעורינו.

הייתם צריכים להיות איתנו כדי להבין מהם כוחות-
נפש אמיתיים ומהי אהבה מוחלטת ללא שום תנאי
כמו של אם לבנה.

ג'יין תחסר לנו מאד, אף פניה הטובות והחכמות
ונדיבות ליבה, וכוחה של האישה שאיש עוד לא ברא
כל זה נשאר איתנו בזכרון.

הראית לנו שיש דרכים אחרות להתמודד, ג'יין, עם
סבל ושכול

ועל כך תודה !

הדסה.

והיה בלכתך לישון או בקומך
זכור

אדם/

כי בהגיע שעתך ללכת
טיפול ותיבול כמו עלה בשלכת
ובשמים המלאכים יקבלוך
ושאלה אחת בלבד ישאלוך.
הם לא ישאלו אם צדיק או רשע היית שם
או אם עשיר או עני, טיפש או חכם,
לא יתעניינו אם גיבור או מוג לב היית,
רק שאלה אחת ישאלוך:
- האם לפני מותך חיית?

לאה אולדברג

דו"ח משיבת המזכירות מיום 2.4.93.
נזכרים: אדי נ', רחל ג', קולין פ', לן וו', שלמה ו', דליה ב', דודו פ'.

1. קרו פנסיה:

המזכירות שמעה את הסבריו של מיכאל כהן על המלצת הצוות (מיכאל, איתמר וקולין) לחברה, להקים קרו פנסיה אישית שתכלול את הגילים 30 עד 60. המזכירות אשרה את ההמלצה והנושא יועבר להכרעת החברה. הצוות יחלק חומר לחברים לפני האסיפה, שיבהיר היטב את מטרות הדיון.

2. נוהלי קלפי ואסיפה:

המזכירות הטילה על צוות שמונה את - אדי, שלמה ולן, להכין תקנון הצבעה בקלפי ונוהל אסיפה לדיון במזכירות.

3. כספים שהתקבלו מהמועצה לגמר חדר האוכל:

השבוע יחלקו לחברים את תכנית הביניים לסיום השיפוז. ביום ה' בערב נקיים ישיבת מזכירות פתוחה, שהחברים מוזמנים להשתתף בה. בישיבה נחליט סופית על התוכנית שתועבר למהנדס המועצה. הנוהל המזורז מבוצע משום שקיבלנו פרק זמן קצר ביותר מהמועצה (שלושה שבועות מזמן הפגישה של מטה מול מטה) להגיש תוכניות לביצוע, אחת נחמיץ את המענק. אז חברים, הוזמנתם.

4. נושא תלתון בוגר ומטפלת שכירה:

צילה רכזת החינוך הסבירה את המצב הנואש בתלתון המחייב אותה לשכור מטפלת. קולין התנגד ולכן צילה הביאה לדיון במזכירות. המזכירות החליטה בסוף הדיון להטיל על קולין ואביבה למצוא פתרון במידה וזה לא ימצא צילה תוכל לשכור מטפלת. כמו כן הבטיחה צילה לקיים דיונים במערכת החינוך לשנויים ארגוניים במבנה המערכת.

5. בקשת אילן וגיוורא בשם קבוצת חברים שפול אנגל ומשפחתו יוכלו להשאר במשק לתקופה של שלושה שבועות:

אילן וגיוורא הסבירו שלמרות שפול מצא עבודה בראשון לציון, הוא נאלץ להיות באזור כי הוא רשום בצפת, ולכן את כל ענייני משרד הפנים הוא חייב לסדר באזור. לכן הם מבקשים שהקיבוץ יאפשר לו לשהות אצלנו עד תם הסידורים. לאחר דיון ארוך וקשה החליטה המזכירות לאשר למשפחת אנגל להשאר שבוע (החל מרגע קבלת ההחלטה). עם תום השבוע, על פול ומשפחתו לצאת את המשק.

חג חרות שמח.

With great sorrow
we announce the death of one of our founder members
JEAB WATERMAN
after a prolonged illness

- * Life did not spoil Jean - at the age of 16 she fled Nazi Germany, too young to stand on her own two feet but old enough to be exploited as unpaid labour. She did not join our group in England, but made our acquaintance in the Detention Camp in Cyprus, where illegal immigrants were sent at that time. She met Frank and they married and had three children, but her oldest son succumbed to muscular distrophy in his early twenties, after many years of devoted care from his parents. I think it was her (very dry, and most of the time directed against herself) sense of humour that kept her going. She will be missed by all of us.
- * I think Jean would have liked the fact that together with the announcement of her passing which appeared on the notice-board, there was the Mazal Tov for a new arrival, Ayelet and Avner's baby. So, the cycle goes on, and that's how it has to be.
- * Whoever managed to get to the concert of the "Big Band" the Youth Band from Kfar Sabba trained and conducted by Ofer Frank, enjoyed it very much. Of course, Ofer does have music in his veins - both from Sabba and from Abba...
- * As you probably know, our children go to various evening classes in Rosh Pinna, including dancing classes. Last week there was a jazz-dancing competition for 8-12 year olds, and who won first prize? Mirit Kunigis and Dana Whitham. The prize was a dancing-outfit (appart from the honour). Well done, girls.
- * Visitors for Pessach have started arriving, and the bed-and-breakfast is full to capacity, of course. But on the Seder night there will be room for all - thanks to the untiring efforts of Netta, who manages to extend the Dining Room walls more and more each year - or so it seems.

So, a pleasant Pessach to all,

Inge

13 Nissan (1980) -
Mrs. Lily Marianowsky

JAHREZEIT

זכרון

HAPPY BIRTHDAY

4.4.93. Dana Adam
Bonny Miller
Rivka Mimran (Nemenov - granddaughter)

5.4. Arye Wolfin
Harry Lipschitz
Liron Ginat
Michal Ben-Chaim (granddaughter)
Tal Eder (granddaughter)
Shoshi Subac

6.4. Giora Shayndesicht
Yaniv Ben-Yehuda

7.4. Daniella Talberg
Frances Pelser (Tenne - Granddaughter)
Chalomi Ma'ayan Tartif (Ma'ayan - granddaughter)
Carmel Miller Ben-Chaim (granddaughter)

8.4. Haggaï Rifkind
David Yehuda

9.4.93. Shimon Shayndesicht
Daniella Geneslaw
Aaron Cohen

10.4. Ruthi Jackson
Joni Lipschitz
Rotem Fuchs
Ettie Whitham
Mr. Yisrael Weiss

A BABY BOY was born
MAZAL TOV to Ayelet & Avner
to the grandparents - Pam & Yankel
and to all the family

PESSACH WEEK - MONDAY NIGHT - SEDER in the Dining Room
FRIDAY NIGHT - Community Singing (with outside supervision)

SAT.MORNING - Kite Flying Competition

SUNDAY EVE. - A Play written by
GEORGE NEY

MON. - OMER CEREMONY (in the children's farm)

LAST DAY OF PESSACH-
The "MEMONA" -

Picnic, Eastern Style.

Exact details will appear on the Notice Board

